

Жили собі дід та баба. І такі вони бідні були, що геть нічого не мали. Якось баба причепилася до діда:

— Зроби мені, діду, солом'яного бичка й осмоли його смолою.

— Що ти, бабо, говориш? Нащо тобі той бичок здався? — питає дід.

— Зроби, я вже знаю нащо.

Дід і зробив солом'яного бичка та осмолів його смолою.

От зранку баба набрала льону і погнала солом'яного бичка пасти. Сама сіла під пеньком, пряде льон і примовляє:

— Пасись, бичку, на травиці, поки я льон пряду!

Отак примовляла, поки й задрімала. Коли це з темного лісу суне ведмідь. Наскочив на бичка й питає:

— Хто ти такий?

А бичок і каже:

— Я бичок-третячок, із соломи зроблений, смолою осмолений.